

kassen. Men, naar vi sammenligne denne Byrde med andre Byrder, foretrakker jeg den, uagtet det er en Skat paa Handel, Intelligents og Dplysning, for andre Skatter, vi have. Der er allerede blevet navnt Skiftegebyrer og deres Uretfærdighed, at de f. Ex. ikke regnes alene af den beholdne Formue men af den hele Formue, hvorved for Manges Vedkommende næsten fremkommer en Plyndring, og lad os tage andre Skatter f. Ex. mange Stempelafgifter, Toldafgifter, i hvilke vi nu saalænge forgjæves have ventet paa en Forandring, og som maasse efter Stemningen i Landstinget at dømmes har endnu længere Udgifter, end vi troede ifjor, skjøndt de, da vi havde Lovforslaget sidst for her i Thinget, vare smaa nok. I Sammenligning med dem er der blandt Andet end have nogen Indflydelse, og det er den, at Portoer er den billigste Skat at opkræve af alle vore Skatter; der er slet ingen Opkrævningsomkostninger ved den; selv om man virkelig skal give Statskassen nogle Tusinde Rigsdaler for Salget af Frimærker, saa er det en Skat, som slet ikke koster Noget at opkræve. Folk skulle jo alligevel dog betale den Uleilighed, de gjøre, for at Brevene skulle forsendes, ombæres, og hvad dermed staaer i Forbindelse; men selv om man nu tager lidt mere, saa koster Opkrævingen af dette Mere dog ikke det Mindste; men ved Tolden koster det maasse 14—15 pCt, eller tager man Uleiligheden med, endnu mere; for hver 5 Mk., der gaar i Statskassen, gaar der maasse extra 1 Mk. ud af Befolkningens Lomme. Jeg kan da ikke negte, at, naar jeg nærmere betragter Forholdene, finder jeg, at disse Postafgifter ingenlunde ere de, vi mest skulle være bange for. Jeg tror, at Regjeringen i sine Reformers af Postvæsenet vil kunne tjene det korresponderende Publikum langt bedre end ved at nedsætte Portoer ved at sørge for, at Brevene bleve besørge, langt mere end nu er Tilfældet, i den Tid, de skulle besørge, idet de nu ofte, til den største Ulykke for det korresponderende Publikum, henligge i hele Dage, inden de blive besørge, og en Forandring heri, tror jeg, vilde Handelsverdenen sætte stor Pris paa. Jeg kan i Modsetning til det ærede Medlem for Sørjens (Bajer) kun finde det rigtigt, at Regjeringen vil nedsætte Telegrafgebyrerne til 50 Dre, idet saadanne Nedsættelser — saaledes som de sidste Mars Statistisk viser — sørge Telegrammernes Antal og derfor ikke gjøre Statskassen nogen Skade. Prisen er jo meget højere end for Breve, man har ganske anderledes Anledning til at betænke sig, om man vil sende et Telegram afsted istedetfor et Brev, fordi det er saa dyrt, og et Afslag som det, der her er Spørgsmaal om, vil derfor i høj Grad gjøre sig gjældende, naar der er Spørgsmaal om en regelmæssigere og hyppigere Benyttelse af Telegrafen, end nu er Tilfældet. Dertil kommer nu den Omstændighed,

at en stærkere Benyttelse af Telegrafen er mulig uden væsentlig Forøgelse af Telegrafpersonalet, der er jo en Mængde Telegraffstationer, som ikke ere saaledes beskæftigede, at de jo ikke, ved at Publikum benytte Telegrafen meget mere, kunne besørge det, uden at nogen ny Ansættelse af Personale eller andre Udgifter ville blive nødvendige. Dette er da en Nedsættelse, som jeg ganske vist ikke kan Andet end give den ærede Regjering Ret i. Naar den første ærede Læser talte om Fjelledsskabet med Sverige, og ogsaa der af syntes at ville udbringe en Grund til en anden Portoberegning, saa forekommer det mig, at kunde vi blot — og det ventet vist ogsaa den ærede Læser — faae samme Porto overfor Sverige, — Sverige har allerede overfor os . . . (Udfrydelse af Fænger), ja det er det, jeg siger, at Sverige har det ligeoverfor os, men her træve vi mere af Sverige end af Indlandet. (Fænger: Ikke efter Konventionen.) Et æret Medlem gjorde mig opmærksom paa Konventionen. Netop Enhed i Porto med Sverige, som den ærede Læser (Bajer) nævnte, faae vi i alt Fald ligesaa vel i det andet Tilfælde som i dette.

Fænger: Jeg negter ikke, at det har undret mig noget at høre netop fra den ærede Læser, som sidst havde Ordet, et Forsvar for en Forhøielse af Portoer; thi saaledes som jeg har læst Statsøkonomernes Fremstilling, gaar den, saavidt jeg kan se, bestandig ud paa at nedsætte Omkostningerne ved Samsærdlsen, idet denne er i saa høj Grad tjenlig til Dplysningens, Frekventsens og Forbindelsens Fremme, at det netop er i denne Henseende, at man søger at bevirke en Nedgang, naar Priserne i andre Retninger gaar op, og den sidste ærede Læser er jo netop traadt i Strankerne for, at man skulde stræbe hen til at faae Frekventen saa billig som mulig. Jeg kan aldeles ikke være enig med det ærede Medlem i, at man skal betragte den Porto, man giver for et Brev eller for Frekventen i det Hele, som en Skat; thi vil man paalægge Skatter, er efter min Mening det alleruheldigste Skatteobjekt, man kan vælge, det, som hemmer Frekventen. Jeg maa derfor beklage, at det Lovforslag, som her foreligger for os, er kommen frem; jeg tror ikke, at det vil gjøre noget heldigt Indtryk paa Befolkningen, at de Banstigeligheder, som altid ere forbundne med Overgangen fra eet Møntsystem til et andet, skulle sørøges ved, at Priserne forhøies. Man tillægge dette ikke nogen ganske ringe Betydning og sige ikke, at, hvad enten man betaler 8 eller 10 Dorer for et Brev, vil det omtrent være det Samme. Det vil ingenlunde være det Samme. Man bør ingenlunde se paa de enkelte Dorer, som her er Tale om. Jeg vil se bort fra de andre Sætter, der staa i Lovforslaget, og holde mig til den almindelige Porto af 4 f for et Brev; den skulde efter den nye Lov, naar den indføres, være 8 Dorer. Derved taber Staten paa hvert Brev, til hvilket